

Fastlagssöndagen

Pastor Johannes Rydh
Evangelisk-lutherska kyrkan i Sverige

Predikan i Stockholm, 11 feb 2024

I Guds, Faderns + och Sonens och den helige Andes, namn. Amen.

Nåd vare med er, och frid från Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus.

Bön: Käre himmelske Fader! Vi tackar och lovar dig för att du genom profeter, apostlar och evangelister uppenbarat ditt heliga Ord för oss. Låt din heliga Ande upplysa våra förmörkade sinnen, så att vi tar emot den frälsning du berett genom din Sons lidande och död på korset. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Amen.

Predikotext: Luk. 18:31–43

Vid den tiden tog Jesus de tolv åt sidan och sade till dem: ”Se, vi går upp till Jerusalem, och allt som genom profeterna är skrivet om Människosonen skall gå i uppfyllelse. Ty han kommer att utlämnas åt hedningarna. De skall håna och skymfa honom, spotta på honom, gissla honom och döda honom, och på tredje dagen skall han uppstå.” Men lärjungarna förstod ingenting av detta. Det var fördolt för dem, så att de inte fattade vad han menade.

När Jesus närmade sig Jeriko, satt en blind man vid vägen och tiggde. Han hörde folk gå förbi och frågade vad som stod på. Man talade om för honom att det var Jesus från Nasaret som gick förbi, och då ropade han: ”Jesus, Davids son, förbarma dig över mig!” De som gick främst sade åt honom att tåga, men han ropade bara ännu mer: ”Davids son, förbarma dig över mig!” Jesus stannade och befälde att mannen skulle ledas fram till honom. När han kom frågade Jesus: ”Vad vill du att jag skall göra för dig?” Han svarade: ”Herre, gör så att jag kan se.” Jesus sade till honom: ”Du får din syn. Din tro har frälst dig.” Genast kunde han se, och han följde Jesus och prisade Gud. Och allt folket som såg det prisade Gud.

Inledning

Idag inleds fastlagen, en förberedande period inför den egentliga fastan som börjar på askonsdagen. Fastan och fastlagen är alltså två olika begrepp.

Söndagens ämne är ”Guds kärleks väg”. Det är den väg som Jesus vandrade på när han sade till sina lärjungar: *”Se, vi går upp till Jerusalem.”* På den vägen kom han att genomgå mycket lidande, och förutsade allt detta för sina lärjungar. Han hade tagit de tolv åt sidan och förklarade i detalj vad utgången av besöket i Jerusalem skulle bli. Men denna lidandets väg var också Guds kärleks väg, genom vilken han utgöt sin rikliga nåd över det fallna människosläktet. Guds sons lidande blev vår frälsning.

Innehållet i dagens evangelium sammanfattas så:

1. Jesu lidande var förutsagt genom profeterna.
2. Jesu lidande skedde för våra synders skull.
3. Genom tron på detta får vi frälsningen.

1. Jesu lidande var förutsagt genom profeterna

Jesus sade: *”Se, vi går upp till Jerusalem, och allt som genom profeterna är skrivet om Människosonen skall gå i uppfyllelse.”*

Gamla testamentet är fullt av förutsägelser om Herrens Smorde, Messias. Genom profeter hade den helige Ande uppenbarat hur Guds Son skulle födas av en jungfru och bli människa. Han skulle försona världen med Gud och ge människorna frid. Men det måste ske genom stort lidande för Messias. Redan i den heliga Skrifts tredje kapitel fastställdes att kvinnans avkomling, Människosonen, skulle krossa ormens huvud men att ormen också skulle hugga honom i hälen (1 Mos. 3:15). Det var en bild av Kristi stora lidande som han måste genomgå på Golgata.

Ett mycket vackert och innehållsrikt ställe från profeterna som handlar om detta är Jesajas välkända 53:e kapitel, om Herrens lidande tjänare. Det talar om hur Kristus frivilligt gick smärtornas väg för att bli ett fullständigt skuldoffer för hela världens synd.

Han blev misshandlad, men han ödmjukade sig och öppnade inte sin mun. Lik ett lamm som förs bort till att slaktas, lik ett får som är tyst inför dem som klipper det, så öppnade han inte sin mun. (Jes. 53:7)

Det var alltså ingenting nytt som Jesus kom med till sina lärjungar när han tagit dem åt sidan. Det var dessutom inte ens första gången han hade talat med dem om just detta. Men de förstod ändå inte. Det var fördolt för dem. Orden var enkla och begripliga, inte höljda i något dunkelt bildspråk. Men de kunde inte förstå varför Messias behövde lida. Förnuftet kan inte förstå hur Guds Son behövde bli hånad, skymfad, bespottad, gisslad och dödad. För människor i alla tider har det varit en stötesten. Borde inte Guds utsände komma i makt och härlighet? Borde han inte med ett enda ord lägga alla sina fiender för sina fötter? Jesaja skriver:

Han hade varken skönhet eller majestät. När vi såg honom var hans utseende inte tilldragande. Han var föraktad och övergiven av människor, en smärtornas man och förtrogen med lidande, lik en som man skyller ansiktet för, så föraktad att vi räknade honom för intet. (Jes. 53:2–3)

Första gången Jesus undervisade om detta för lärjungarna sade Petrus genast emot. *"Gud är nådig mot dig, Herre. Detta skall aldrig hända dig."* (Matt. 16:22) Självsäkert underkände han hela Guds frälsningsplan. För förnuftet var det ett oacceptabelt budskap. Jesus tillrättavisade Petrus, men lärjungarna kunde ändå inte ta det till sig. Händelserna i och utanför Jerusalem skulle de genomgå med bävan och bestörtning, och inte med lovsång. Att Jesus ändå hade medlidande och overseende med lärjungarnas svårigheter förstår vi av hans ord: *"Jag har ännu mycket att säga er, men ni kan inte bära det nu."* (Joh. 16:12)

Först efter uppståndelsen kunde de förstå och ta emot evangeliets budskap fullt och helt. Också då pekade Jesus tillbaka på GT:s vittnesbörd när han sade till Emmausvandrarerna: *"Så oförståndiga ni är och tröga till att tro på allt som profeterna har sagt. Måste inte Messias lida detta för att gå in i sin härlighet?" Och han började med Mose och alla profeterna och förklarade för dem vad som var sagt om honom i alla Skrifterna. (Luk. 24:25–27)*

Så ska också vi gå tillbaka till profeternas utsagor om Kristus, och låta dem vara ett tecken på att allt vad Jesus gjorde och sade var för att uppfylla det som Gud redan före tidernas begynnelse hade bestämt.

2. Jesu lidande skedde för våra synders skull

Orsaken till att allt detta krävdes är synden och lagens fördömelse över denna. Till Adam sade Gud: *"Jord är du, och jord skall du åter bli."* Döden är straffet för synden som vilar över alla Adams efterkomlingar. Berövad Guds avbild och gemenskap är den fallna människan fjättrad i syndens slaveri och totalt i djävulens makt. För att råda bot på detta gick Kristus istället in i vårt ställe för att lida straffet för all vår synd. Jesaja skriver:

Men det var våra sjukdomar han bar, våra smärtor tog han på sig, medan vi höll honom för att vara hemsökt, slagen av Gud och pinad. Han var genomborrad för våra överträdelsers skull, slagen för våra missgärningars skull. Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade. (Jes. 53:4–5)

Det straff som vi med rätta borde bestraffas med har Gud istället låtit drabba endast Kristus. All synd tillräknades honom på korset, så att när han dog så uppfylldes straffet för alla våra överträdelser. När Jesus så uppstod på tredje dagen, helt i enlighet med profeternas utsagor och sin egen undervisning, var synderna utplånade. *Du skall kasta alla deras synd i havets djup. (Mika 7:19)* Så krossades ormens huvud.

3. Genom tron på detta får vi frälsningen

I den andra halvan av evangelietexten berättas om en blind man som inte upphörde att ropa till Jesus om hjälp. Han kallade honom "Davids son" och "Herre". Kung David hade förstås många jordiska ättlingar, men ingen vanlig människa kunde ge honom det han så enträget bad om. Messias skulle komma av Davids hus, och titeln Davids son måste här förstås som ett erkännande av Jesus som denne. *"Jesus, Davids son, förbarma dig över mig!"*

Mannen bad om att få sin syn åter, en kroppslig åkomma som orsakade mycket lidande. Men än mer kände mannen sin synd svårt, och bad att Davids son, Messias, skulle förbarma sig över honom. Och vad svarade Jesus? *"Du får din syn. Din tro har frälst dig."* Om det bara var synen som Jesus botat skulle mannen inte varit så värst mycket bättre till. Då skulle han varit kvar i sin synd, i en andlig blindhet. Men eftersom mannen trodde på Jesus som sin frälsare, i

enlighet med profeternas löften om Messias, räknades detta honom till syndernas förlåtelse. Han blev frälst.

Detta gäller också var och en av oss som sätter sin tro och lit till den korsfäste och uppståndne Jesus. Han har dött för dig och mig, och tagit alla våra synder in i graven. När vi tar emot evangeliets budskap om syndernas förlåtelse är det Gud som öppnar våra andliga ögon så att vi kan skåda den lidande Kristus på korset på rätt sätt. Om detta skriver profeten: *Den dagen skall de döva höra bokens ord och de blindas ögon se ur dunkel och mörker. (Jes. 29:18)*

Vi har varit blinda sedan födelsen, famlande hit och dit i ett andligt mörker. De som litar till sin egen rättfärdighet lever fortfarande i det mörkret. Jesu lärjungar var också såsom blinda i sin oförmåga att förstå vad han ville säga dem om sitt lidande. Men Jesus är det ljus som lyser upp i mörkret. Han är den som gick Guds kärleks väg till Jerusalem för att vi skulle bli frälsta.

Amen.

Bön: Herre vår Gud, himmelske Fader, du som har sänt din Son att vandra smärtornas väg för att i honom uppenbara djupet av din kärlek. Vi ber dig: Upplys med ditt heliga ord våra hjärtan och samveten, så att vi lär känna vår synd men också vår Frälsare. Låt oss finnas med i den skara för vilken hans blod icke varit förspillt, utan i stället blivit en källa till frälsning, liv och salighet. Amen.

Lovad vare Gud och välsignad i evighet, som med sitt Ord tröstar, lär, förmanar och varnar oss. Hans Helige Ande stadfäste Ordet i våra hjärtan, att vi inte må vara glömska hörare, utan Ordets görare, och dagligen tillväxa i tro, hopp, kärlek och tålamod, in-till änden, och bli evigt saliga. Genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen.